

ČITATELJI! Prodimo, poglejte na številko poleg naslova za dan, ko Vaša narodna ča. V teh časih splošnega potrebuje list Vaše imeti narodni.

Erazen E. 12nd St.
1116 12-30-43-KO.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Reentered as Second Class Matter September 25th 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1873.

No. 21. — Štev. 2 NEW YORK, MONDAY, JANUARY 31, 1944 — PONEDELJEK, 31. JANUARJA, 1944 VOLUME LII. LETNIK LII.

HITLER IMA STRAH PRED RUSIJO

Včeraj je poteklo enajst let, od kar je Adolf Hitler s svojimi naciji prišel na krmilo nemške vlade. Ob tej priložnosti je Hitler opoldne govoril na radio, toda samo za nemški narod in njegov govor ni bil raznešen po dežeh, ki so jih pregazile nemške armade. Obenem je bil to tudi najkrajši Hitlerjev govor, kajti govoril je samo 23 minut. Govoril ni v Berlinu, kot je bila njegova navada, temveč v svojem glavnem stanu, kjer je bil bolj varen pred bombami kot pa v Berlinu.

Hitler ni govoril samozavestno o velikih zmagah, temveč o možnosti, da bo Nemčija porazil "sovjetski velikan".

"V tej vojni more biti samo en zmagovalec in to bo ali Nemčija, ali pa sovjetska Rusija," je rekel. "Nemška zmaga pomeni ohranitev Evrope, ruska zmaga pa pomeni njeno uničenje."

"Za Anglijo in za Združene države ne obstoji več vprašanje, ako bosta hoteli boriti se proti boljševizmu, temveč je po tej vojni samo vprašanje, ako bosta zmožni upirati se boljševizmu doma."

Vojna — je rekel Hitler, je sedaj posal boj za obnovitev starega ravnovesja sil na kontinentu. Posmeval se je Angliji, ki misli, da bo Rusija oplustila svoje nadaljnje prodiranje, "ko bo enkrat premagala Nemčijo. Rekel je, da si morejo samo "popolnoma svinjsko-glav Angleži" zanašati na takovo varnost.

Včerajšnji govor ni bil niti najmanj podoben prejšnjem Hitlerjevem govorom, v katerih je povzdigoval moč nemških armad in navajal nemške zmag. Ves njegov govor je bil napoljen s strahom pred boljševizmom, proti kateremu se mora Nemčija boriti sama.

Notranjega položaja v Nemčiji se je le male dotaknil in le kratko je omenil vpliv zavezniške bombardiranja nemških mest na nemški narod.

O Angliji je rekel, da je brezvestno obljubila Poljski svojo pomoč in je bila s tem pognana v vojno z Nemčijo in je bila učinka. Anglija je zatrjevala, še koga rajha."

Moskva zavrnila jugoslov. vlado v zamejstvu

London, 30. jan. — Londonski list "Sunday Observer" je danes prinesel vest, katera se glasi, da je Rusija zavrnila predlog jugoslovanske vlade v zamejstvu, za sklenitev sličnega pakta, kot je bil dosežen med zamejno čehoslovaško vlado in Sovjetsko Rusijo.

To vest je listu poslal njegov diplomatski poročalec in objava iste je povzročila spekulativne govorice glede naziranja Moskve napram zamejnih vlad kralja Petra v Kairu. — Kot znano je vojni minister te vlad Draža Mihajlović, katerega četniki so bili že ponovno obdolženi po partizanih, da so delujejo z naciji v pobijanju patrijotov, ki vodijo boj proti okupatorju.

Kot je rečeno v omenjenem poročalu ali vesti, je Moskva tudi zavrnila izjavo, da Kremlin nima namena se vtikati v notranje zadeve Jugoslavije, nasprotno se Kremlju precej zanima za naziranje Petrove vlade napram borbi, ki je sedaj v teku v Jugoslaviji.

List je prinesel poročilo baš publike Tadič.

Ruska armada se pomika proti Baltiku

Zmagovita armada generala Leonida A. Govorova drvi proti 30 milj široki vrzeli pri Narvi od Finskega zaliva pa do Peipuškega jezera in je osvobodila 50 obljudnih krajev, med njimi tudi važno železniško križišče Veimarn, 16 milj od Estonske meje.

Veimarn je oddaljen 8 milj od Kingisseppa, zadnje železniške postaje pred estonsko mejo ob železnicu, ki pelje v Narvo in moskovski radio naznana, da nemški naseljenec že beže iz baltiških pokrajin z umikajočo nemško armado.

V nedeljo so lusi že tudi vzvili vas Manuilovo, jugozapadno od Veimarna in samo 15 milj od estonske meje. Na severu so Rusi zavzeli Kuplijo in so v enem samem dnevu napredovali 14 milj.

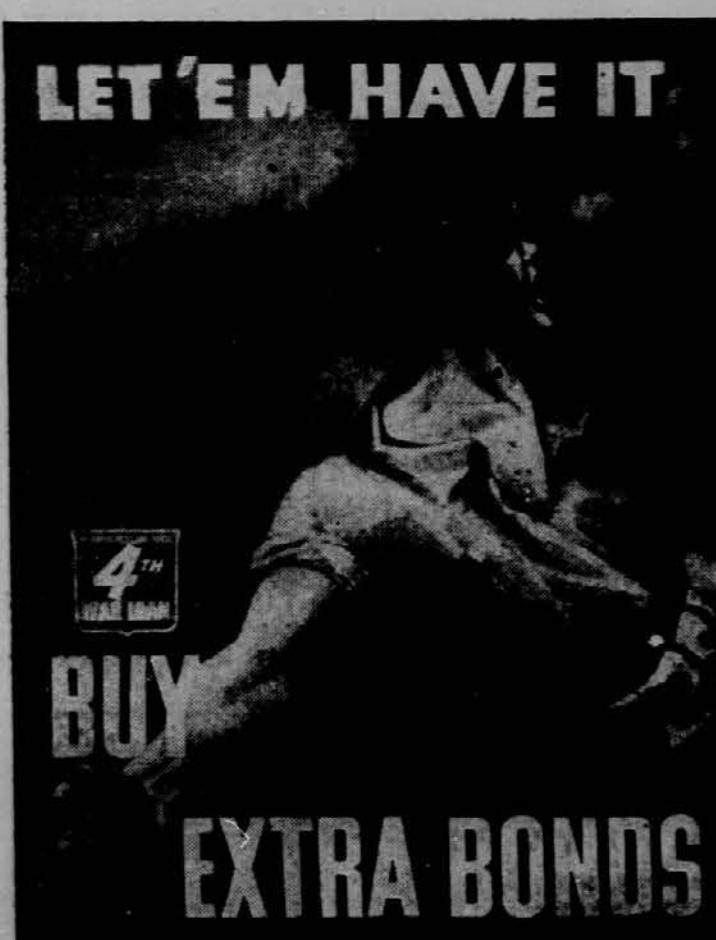
Sestadeset milj nižje proti jugu je druga rdeča armada generala Kirila A. Meretjevca presekala železnicu, ki pelje v Vitebsk in je napredovala 9 m, ko je zavzela Selo, 17 milj jugozapadno od Luge, zadnje pogonili kje v gozdovih, ali pa v sibirskih močvirjih, kjer ne bodo že prej pokončani s streli v tlinik."

Malo upanja pa je še hotel to očistila zadnji kos Moskva-Leningrad železnic, je vdari na proti zapadu in zavzela postaj Kastenskajo in Jeglino, ki sta 7 milj napraveni ob Leningrad-Novgorod železnicu. Obenem postaj sta kakih 21 milj zavzetega Ljubana ob glavnem železnicu med Moskvo in Leningradom.

V tej armadi so močni oddeki na skijih, ki nenesmiljeno zasledujejo raztresene nemške oddelke po gozdovih in jih pojavijo in gonijo po planjavah, ki imajo le malo cest in potov. Kadar se bodo Nemci umaknili so jo neusnašeno nesli naprej. Zato bo ta boj imel za posledico — navzicle vsem pošastnim nameram naših sovražnikov — največjo zmago nemške.

V tem bo razpravljal s predsednikom Rooseveltom poljski ministrski predsednik Stanislav Mikolajevskij, ki bo v kratkem prišel v Washington.

NAŠA SVETA DOLŽNOST

Kdo med nami, ko je šlisal po radiju ali čital v časopisu o trpljenju naših fantonov in domačinov na Filipinih, ki so padli v roke Japoncem, se ni obrnil proti svoji ženi in rekel: "Ko'liko lahko zberemo za Vojni Bond, da PODPREMO NAPOR naših fantov, da enkrat za vselej poženejo to sadistično zver nazaj na njen otok in zaloputnejo za njo vrata, tako da ne bo nikdar več ogroževala sveta z oboroženo silo?"

Amerikanci vdrli v Gustav črto pri Rapidu

Amerikanci so s tanki in infanterijo po zgledu rdeče armade vdrli v prednjo Gustav črto. Da so mogli to dosegli, se imajo zahvaliti ameriškim inžinirjem, ki so postavili most čez narastlo Rapido. Po dvodnevni kravah bojih so Amerikanci dospeli eno miljo severno od Cassina.

Nemci so za Rapid izkopali prično vodo napeljali v dolino, toda po mostu iz hlob do veliki Sherman tanki prevozili vodo in ko so enkrat dospeli na trdnja tla, so raztrgali živine okraje in naskočili sovražna gnezda strojnic, nato pa je pridrvila infanterija s puškami in granatami.

Na južnem koncu 230 milj dolge fronte prodira druga baltiška armada generala Marjanija M. Popova zapadno in severozapadno od Novosokolnikov, ki jih je zavzela v soboto ter je pozneje osvobodila več obljudnih krajev. V bojih za Novosokolnikove je bilo ubitih nad 2000 Nemcev in Rusi so dobili v roke 6 tankov, eno artillerijsko skladisčo, nad 100 lokomotiv in mnogo železniških voz ter velike zaloge vojnega materjala.

Včeraj so Rusi na vseh frontah osvobodili nad 100 obljudnih krajev.

JUGOSLAVIJA V KOMISIJI ZA ITALIJU

London, 25. jan. (ONA) — Sporne točke glede jugoslovanskega zastopstva v zavezniški posvetovah komisiji za Italijo so se zdaj poglobile radi vojaških dogodkov, ki so vojno približali Rimu, tako da je pričakovati po imenuju jugoslovanskih krogov, da bo vprašanje prišlo na mizo.

Ti krogi so trdno prepričani, da vsled sedanjega položaja bivši ministriki podpredsednik Miha Krek ne bo takoj prevezel svojih poslov v tej komisiji.

Imenovanje Kreka je bilo izzvalo protest maršala Titu in Ivana Ribarja, predsednika provizorične partizanske vlade.

Njih argument je, da so voditelji edine jugoslovanske borbeni sile, ki se bori ob mejah Italije zasedene od Nemcev.

Ker pa je že vedno edina priznana vlada Jugoslavije. Titov pokret velja do zdaj za vojaško strnjo, ki se bori na strani zavezniških sil.

Ker pa je najbrže nemogoče, stvar urediti takoj, je verjetno,

da bo Kreku sporočeno, naj za kasni svoj odhod, ter da svojih poslov še ne prevzame takoj.

V zračnem boju je bilo uničenih 91 nemških napadnih aeroplakov.

Amerikanci so Brunswick in Hanover napadli ob belem dnevu in razbili velike industrijske naprave in železniške proge.

V zračnem boju je bilo uničenih 22,000 ton bomb, to je po imenuju zračnih izvedencev polovica bomb, ki so potrebne, da popolnoma uničijo Berlin.

Amerikanci so Brunswick in

Hanover napadli ob belem dnevu in razbili velike industrijske naprave in železniške proge.

V zračnem boju je bilo uničenih 91 nemških napadnih aeroplakov.

Amerikanci so pri tem napadu izgnili 20 težkih bombnikov in pogrešanih je pet napadnih aeroplakov.

Edini vojni bond, za katerega

vam bo žal, je oni, ki ga niste kupili!

Jugoslovanska fronta

Velik del Bosne osvobojen

London, 27. jan. — Jugoslovanski partizani so osvobodili 70 odst. centralne Bosne, kot se glasi današnje poročilo iz gl. stana maršala Titu, katere pravi, da so bile pognane zadnje nemške sile iz osrednjega predelja bosanske zemlje, ko je bil zavzet Prnjavor, ki leži kakih 25 zračnih milj severozahodno od Banjaluke.

Južno-zapadno od Mrkonjičevgrada, utrjene postojanke ob reki Vrbas, katero so partizani zavzeli te dni, so prodrl v obzidne linije, ki se nahajajo v zahodnem delu Bosne.

Poletki so vodili v zahodnem delu Bosne.

Prvič so vodili v zahodnem delu Bosne.

Kratka Dnevna Zgodba

MIKULA LETIČ

TUDI SREČA NE POČIVA

Po več ko dvajsetih letih bila, da sem se vpisal v eno vedilnih strank. Pri naslednjih občinskih volitvah je moja stranka zmagala in postal sem občinski odbornik.

"In tedaj se je začel tvoj vzpon navzgor," sem pretrgal Rogača.

"Kaj se," je vneto odvrnil. "Ravno nasprotno! Saj veš, da ne poznam polovičarskega dela in tako je bila moja težnja, da pri upravi olčine postavim kolega moža. Kmalu so spoznali to mojo lastnost in vedno bolj so me zaposlovali pri občini, a moja že itak šibka delavnica je začela nazadovati. Utegnil sem obavljati pa manjša dela. Da bi se pogovarjal za večja naročila, na to nisem mogel niti misliti ker nisem imel ne denarja, ne kreidite za nabavo strojev in surovin, pa za najetje pomočnikov. Spadal sem v tisto vrsto javnih delcev, ki znajo samo garnati, ki pa nimajo žilice, da bi iz svojega javnega dela izbili pastno korist — Polastila se me malodruštvo. Pribajal sem do zaključka, da sem nesposoben za samostojno delo in začel sem se baviti z misljijo da opustim svojo delavnico ter grem za delavca v kako tovarne."

"Človek mora imeti srečo," je začel Rogač s svojim prostodušnim polnim basom, "sama pamet in pridnost ne pomaga. Po predpisanih važenskih pomočniških letih, sem postal mojster in odprl sem mehanično delavnico v majhnemu slovenskemu trgu. Znano ti je, da moj oče ni bil premožen in takoj sem bil navezan na svoje gole roke. Ponosno sem stopil v življenje trdno propričan, da se s solidnim in vztrajnim delom perijem navzgor. Ti si poznal moje starše in več, da je nam Rogačem solidnost v krv.

Ko sem pritrdil in se z nekoiko besedami spomnil njegev očeta, je Rogač nadaljeval:

"Neverjetno!" sem živo rekel.

"Čakni," je nadaljeval Rogač. "Zdaj pride najlepše, ni bila dovolj moja gospodarska stiska, prišli so še javni napadi. Nasel sem zaketen listi z donečim imenom "Stara pravda," ki je naenkrat začel potrebo, da se bavi z našo občinsko nabavo. Nekega dne je objavil gorostano žalitev da se mi jaz prilastil 50,000 dinarjev v občinskega denarja.

Ko sem stopil na se z nekoiko besedami spomnil njegev očeta, je Rogač nadaljeval:

"Neverjetno trdo mi je. Leto za letom sem se trudil, a napredku ni bilo in ni hoteli biti; živel sem takoreč iz dneva v dan iz rok v rsta.

Nekoč sem potožil svoje gorje občinskemu tajniku. Bil je to pameten, okreten mož; svojega tekmeča naj pogledam, ki me zdakeva ne doseže po spremnosti in solidnosti. In vendar v njegovi delavnici veselo poletja kladijo in stroj od jutra do večra. Mož se pač udejstvuje v javnosti in ima podporo svoje stranke. Mehanik pri haja v dotiku z vsemi sloji prebivalstva in če hoče uspevati, se ne sme odtegovati javnemu življenju, kakor sem to delal jaz.

Tako približno je govoril občinski tajnik in posledica je to trajalo! Bil sem ves iz se-

be. Skrpal sem z zobmi od samega obupa".

Zivo je Rogač pripovedoval in še zdaj je bil pogled kar divji. Naenkrat pa se mu je razbil nasmej po obrazu.

"Zdaj pa poslušaj, Mikula! Zdrvel sem mimo soseda, ki me je nekam spoštljivo pozdravil. V naslednjem trenutku me prestregel zastopnik tovarne strojev, katerega sem že dolgo brez uspeha prosil, da bi mi dohaval na dolgoročno odpalačilo neke stroje, ki sem jih nujno potreboval. Podal mi je roko in kar začel:

"Gospod Rogač, brzovjal sem že tovarni, da nemudoma izvrši vaše naročilo. Prihodnji teden bodo stroji tukaj!"

Jaz sem ga debelo pogledal in zdrvil naprej. Z odprtimi rokami me je ustavil ravnatelj rudnika, ki je obratoval v sosečini.

"Gospod Rogač, odločil sem se, da poverim vam vsa dela vaše stroke na novi stavbi, ki jo zidamo. Oglasite se popoldne v pisarni, da se podrobno dogovorimo."

Ves zmeden sem nadaljeval svojo pot. Kaj je to? Ali sem prav slišal? Ali ti ljudje ne čitajo časopisov?

Prekinil me je trokeve, ki je imel lepo stavbišče zraven moje delavnice:

"Gospod Rogač za najem mojega prostora se lahko dogovoriva. Premislil sem se. Če vam je prav, ga tudi prodam. Dal vam bom izredno ugodne plačilne pogoje."

Ne to je bilo od sile! Tega trokeve sem prej več nego leto dni zaman prosil, naj mi odstopi v najem vsaj nekaj prostora pri delavnici, da bi se izgubil. Zdaj pa naenkrat takoj prijaznost. Skoraj osorno sem ga zavrnil.

"Čakni," je nadaljeval Rogač. "Zdaj pride najlepše, ni bila dovolj moja gospodarska stiska, prišli so še javni napadi. Nasel sem zaketen listi z donečim imenom "Stara pravda," ki je naenkrat začel potrebo, da se bavi z našo občinsko nabavo. Nekega dne je objavil gorostano žalitev da se mi jaz prilastil 50,000 dinarjev v občinskega denarja.

Ko sem stopil na se z nekoiko besedami spomnil njegev očeta, je Rogač nadaljeval:

"Neverjetno! Ali niste čitali "Stare pravde"? Grem v uredništvo, da klevetnikom primerno posvetim."

"Hahaha, gospod Rogač! Seveda sem čital. Ne razburjam se vendar zaradi tega!

Kaj vse se danes piše! Gorječe bi se hotel človek jeziti zaradi vseake take reči. Le oglasi se kmalu pri meni, da se domenova zastran stavbišče.

Hitel sem naprej. Ugledal sem gospodarja hiše, v kateri sem imel delavnico. Baš pred nekaj dnevi mi je bil odpovedal zaradi nerdenega placevanja najemnine. Že od daleč je vihtel "Staro pravdo" v rokah in se glasno smejal:

"Ali ste čitali, gospod Rogač?"

"Čital sem, čital. Baš hitim da nesramežem pokažem.

"Razumem, razumem. Čujte gospod Rogač tisto z odpovedjo je bila le šala. Vse preklijem in izvršil bom tudi popravila, katera ste želeli."

Nehote je postal moj korak bolj počasen. Zamislil sem se. Vraga, članek v "Stari pravdi" ki je mene tako razgotobil, ima naravnost čaroben vpliv! Vsekar so mi prej ljudje zanikal, mi pada zdaj v naročje, kakor zrelo sadje. Vse gre naenkrat kakor namazano. Ali je sploh pametno, da hodim v uredništvo in pobijam pisanje, ki se izkazuje kot ugodno in koristno zame?"

Roman Rogač se je široko zasmjal.

"Mikula, namesto na postajo, sem zavil v gostilno. Ko sem se odresel gostilničarjevih napolonov, sem začel razmišljati.

Spoznal sem, da na tem svetu plača denar in samo denar. Več je zaledlo zdaj v nekaj urah grdo obrekovanje, ki me je predstavljalo kot denarnega moža, nego prej vse moje dolegno trdo, pošteno delo.

Tedaj mi je šinila v glavo druga misel in z njo sem zagrešil edino nemočenost svojega življenja. Vzel sem papir, in napisal "Stari pravdi" anonimno pisno da se moti, kdo piše, da sem poneveril občini

be. Skrpal sem z zobmi od samega obupa".

Zivo je Rogač pripovedoval in še zdaj je bil pogled kar divji. Naenkrat pa se mu je razbil nasmej po obrazu.

"Zdaj pa poslušaj, Mikula! Zdrvel sem mimo soseda, ki me je nekam spoštljivo pozdravil. V naslednjem trenutku me prestregel zastopnik tovarne strojev, katerega sem že dolgo brez uspeha prosil, da bi mi dohaval na dolgoročno odpalačilo neke stroje, ki sem jih nujno potreboval. Podal mi je roko in kar začel:

"Gospod Rogač, brzovjal sem že tovarni, da nemudoma izvrši vaše naročilo. Prihodnji teden bodo stroji tukaj!"

Jaz sem ga debelo pogledal in zdrvil naprej. Z odprtimi rokami me je ustavil ravnatelj rudnika, ki je obratoval v sosečini.

"Gospod Rogač, odločil sem se, da poverim vam vsa dela vaše stroke na novi stavbi, ki jo zidamo. Oglasite se popoldne v pisarni, da se podrobno dogovorimo."

Ves zmeden sem nadaljeval svojo pot. Kaj je to? Ali sem prav slišal? Ali ti ljudje ne čitajo časopisov?

Prekinil me je trokeve, ki je imel lepo stavbišče zraven moje delavnice:

"Gospod Rogač za najem mojega prostora se lahko dogovoriva. Premislil sem se. Če vam je prav, ga tudi prodam. Dal vam bom izredno ugodne plačilne pogoje."

Ne to je bilo od sile! Tega trokeve sem prej več nego leto dni zaman prosil, naj mi odstopi v najem vsaj nekaj prostora pri delavnici, da bi se izgubil. Zdaj pa naenkrat takoj prijaznost. Skoraj osorno sem ga zavrnil.

"Čakni," je nadaljeval Rogač. "Zdaj pride najlepše, ni bila dovolj moja gospodarska stiska, prišli so še javni napadi. Nasel sem zaketen listi z donečim imenom "Stara pravda," ki je naenkrat začel potrebo, da se bavi z našo občinsko nabavo. Nekega dne je objavil gorostano žalitev da se mi jaz prilastil 50,000 dinarjev v občinskega denarja.

Ko sem pritrdil in se z nekoiko besedami spomnil njegev očeta, je Rogač nadaljeval:

"Neverjetno! Ali niste čitali "Stare pravde"? Grem v uredništvo, da klevetnikom primerno posvetim."

"Hahaha, gospod Rogač! Seveda sem čital. Ne razburjam se vendar zaradi tega!

Kaj vse se danes piše! Gorječe bi se hotel človek jeziti zaradi vseake take reči. Le oglasi se kmalu pri meni, da se domenova zastran stavbišče.

Hitel sem naprej. Ugledal sem gospodarja hiše, v kateri sem imel delavnico. Baš pred nekaj dnevi mi je bil odpovedal zaradi nerdenega placevanja najemnine. Že od daleč je vihtel "Staro pravdo" v rokah in se glasno smejal:

"Ali ste čitali, gospod Rogač?"

"Čital sem, čital. Baš hitim da nesramežem pokažem.

"Razumem, razumem. Čujte gospod Rogač tisto z odpovedjo je bila le šala. Vse preklijem in izvršil bom tudi popravila, katera ste želeli."

Nehote je postal moj korak bolj počasen. Zamislil sem se. Vraga, članek v "Stari pravdi" ki je mene tako razgotobil, ima naravnost čaroben vpliv! Vsekar so mi prej ljudje zanikal, mi pada zdaj v naročje, kakor zrelo sadje. Vse gre naenkrat kakor namazano. Ali je sploh pametno, da hodim v uredništvo in pobijam pisanje, ki se izkazuje kot ugodno in koristno zame?"

Roman Rogač se je široko zasmjal.

"Mikula, namesto na postajo, sem zavil v gostilno. Ko sem se odresel gostilničarjevih napolonov, sem začel razmišljati.

Spoznal sem, da na tem svetu plača denar in samo denar. Več je zaledlo zdaj v nekaj urah grdo obrekovanje, ki me je predstavljalo kot denarnega moža, nego prej vse moje dolegno trdo, pošteno delo.

Tedaj mi je šinila v glavo druga misel in z njo sem zagrešil edino nemočenost svojega življenja. Vzel sem papir, in napisal "Stari pravdi" anonimno pisno da se moti, kdo piše, da sem poneveril občini

be. Skrpal sem z zobmi od samega obupa".

Zivo je Rogač pripovedoval in še zdaj je bil pogled kar divji. Naenkrat pa se mu je razbil nasmej po obrazu.

"Zdaj pa poslušaj, Mikula! Zdrvel sem mimo soseda, ki me je nekam spoštljivo pozdravil. V naslednjem trenutku me prestregel zastopnik tovarne strojev, katerega sem že dolgo brez uspeha prosil, da bi mi dohaval na dolgoročno odpalačilo neke stroje, ki sem jih nujno potreboval. Podal mi je roko in kar začel:

"Gospod Rogač, brzovjal sem že tovarni, da nemudoma izvrši vaše naročilo. Prihodnji teden bodo stroji tukaj!"

Jaz sem ga debelo pogledal in zdrvil naprej. Z odprtimi rokami me je ustavil ravnatelj rudnika, ki je obratoval v sosečini.

"Gospod Rogač, odločil sem se, da poverim vam vsa dela vaše stroke na novi stavbi, ki jo zidamo. Oglasite se popoldne v pisarni, da se podrobno dogovorimo."

Ves zmeden sem nadaljeval svojo pot. Kaj je to? Ali sem prav slišal? Ali ti ljudje ne čitajo časopisov?

Prekinil me je trokeve, ki je imel lepo stavbišče zraven moje delavnice:

"Gospod Rogač za najem mojega prostora se lahko dogovoriva. Premislil sem se. Če vam je prav, ga tudi prodam. Dal vam bom izredno ugodne plačilne pogoje."

Ne to je bilo od sile! Tega trokeve sem prej več nego leto dnizman prosil, naj mi odstopi v najem vsaj nekaj prostora pri delavnici, da bi se izgubil. Zdaj pa naenkrat takoj prijaznost. Skoraj osorno sem ga zavrnil.

"Čakni," je nadaljeval Rogač. "Zdaj pride najlepše, ni bila dovolj moja gospodarska stiska, prišli so še javni napadi. Nasel sem zaketen listi z donečim imenom "Stara pravda," ki je naenkrat začel potrebo, da se bavi z našo občinsko nabavo. Nekega dne je objavil gorostano žalitev da se mi jaz prilastil 50,000 dinarjev v občinskega denarja.

Ko sem pritrdil in se z nekoiko besedami spomnil njegev očeta, je Rogač nadaljeval:

"Neverjetno! Ali niste čitali "Stare pravde"? Grem v uredništvo, da klevetnikom primerno posvetim."

"Hahaha, gospod Rogač! Seveda sem čital. Ne razburjam se vendar zaradi tega!

Kaj vse se danes piše! Gorječe bi se hotel človek jeziti zaradi vseake take reči. Le oglasi se kmalu pri meni, da se domenova zastran stavbišče.

Hitel sem naprej. Ugledal sem gospodarja hiše, v kateri sem imel delavnico. Baš pred nekaj dnevi mi je bil odpovedal zaradi nerdenega placevanja najemnine. Že od daleč je vihtel "Staro pravdo" v rokah in se glasno smejal:

"Ali ste čitali, gospod Rogač?"

"Čital sem, čital. Baš hitim da nesramežem pokažem.

"Razumem, razumem. Čujte gospod Rogač tisto z odpovedjo je bila le šala. Vse preklijem in izvršil bom tudi popravila, katera ste želeli."

